

Oznanilo

“Dokler stopam
v pravo smer,
dolžina
mojih korakov
pravzaprav
ni pomembna.”
(Erica Lawrence)

5. velikonočna
nedelja

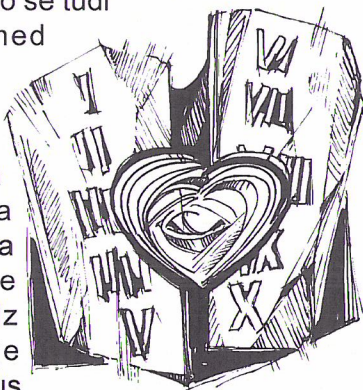
leto VII /2010-16
24. april 2016

NOVA ZAPOVED, UTEMELJENA Z ŽIVLJENJEM

Ko danes Kristus v evangeliju pravi: »Otroci, novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj!« (Jn 13,34), hoče poudariti, da je temeljna in pravzaprav edina zapoved, ki nam jo daje, zapoved medsebojne ljubezni. Seveda Jezus ni samo govoril o ljubezni, ampak nam je dal zgled ljubezni, saj pravi: »Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj!«.

Kako Kristus ljubi, vidimo tudi iz začetnega stavka današnjega evangelija: »Ko je Juda šel iz dvorane zadnje večerje, je Jezus rekel.« Jezus je vedel, da ga gre Juda izdat, a je takoj po njegovem odhodu dal učencem zapoved ljubezni. Človeško bi bilo, da bi takrat učencem povedal nekaj krepkih: očital bi jim lahko, kako jih je posebej učil, kako so oni videli čudeže itd., a da sedaj eden odhaja, da ga gre izdat.

Kristus pa takrat spregovori o potrebnosti ljubezni in da novo zapoved. V tem je ta

zapoved nova? Tudi v tem, da Kristus naroča ljubezen do vseh ljudi, torej tudi do Juda. To ni samo po sebi umevno. V takratni kulturi je bilo drugače. Judje so ljubili samo Jude, ne pa poganov. Grki so ljubili samo

svobodne sodržavljane, sužnjev pa ne. Jezus pa razširi ljubezen do vseh. Novost Jezusove zapovedi je tudi v naročilu, naj ljubimo prvi in brezpogojno. Najprej je pri zadnji večerji umil učencem noge in šele nato govoril o ljubezni. Najprej jim je pokazal, kako jih ljubi, šele nato jim je dal zapoved ljubezni. Pri Kristusu ni razkoraka med besedami in dejanji. Pri njem so besede in življenje eno. Jezus je prva govoreča pridiga ljubezni.

**Slabotni ljudje smo,
priklenjeni k zemlji,
in sam si rekel,
da še ne moremo tja,
kamor greš ti.**

**Prej se morajo uresničiti
blage besede tvoje zapovedi:
Ljubite se med seboj,
kakor sem jaz vas ljubil.
Šele po ljubezni
smo sposobni slediti tebi,
hoditi po poti Resnice in Življenja.
Naše prepoznavno znamenje
naj bo bratska ljubezen – karitas.
Bodi zahvaljen,
da te smemo imenovati Ljubljeni.**

Berta Golob, Zahvala za Božji kruh

Novo zapoved vam dam:
Ljubite se med seboj!
Kakor sem vas jaz ljubil,
se tudi vi ljubite med seboj.
Po tem bodo vsi spoznali,
da ste moji učenci,
ako boste imeli
ljubezen med seboj.«
(Jn 13,34–35)

Ali je težko biti?

Ali je težko biti duhovnik, redovnik, redovnica? Temu dodajmo še vprašanje: Je težko biti mama, učiteljica, zdravnica? Vsaka življenjska odločitev ima svojo težo pa tudi svojo lepoto. Nobenemu športniku trener ne reče: Ne trudi se preveč, nikar preveč ne treniraj. Ravno obrnjeno. Lepota in izpolnjenost življenja je v podaritvi in žrtvi. Mamica, ki vstaja sredi noči, da nahrani otroka, čuti težo, a v ljubezni,

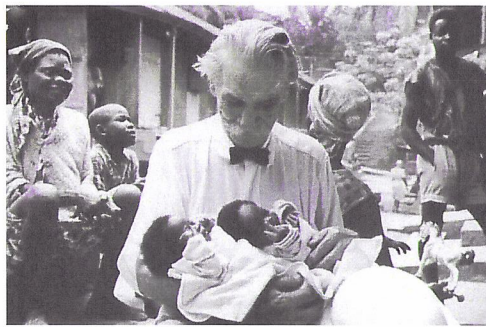

ki jo doživlja, te teže ne čuti kot nekaj težkega, ampak nekaj, kar jo izpolnjuje, kar želi narediti. **Ljubezen je merilo teže. In v bistvu poklicanosti je prav vprašanje: Kje bom v svojem življenju izpolnil ljubezen, ki mi jo je Bog položil v srce?**

Lepota in
izpolnjenost
življenja
je v podaritvi in žrtvi.

Konkretna pomoč

Nekega popoldneva leta 1953 so se časnikarji in predstavniki oblasti ter različnih organizacij zbrali na železniški postaji v Chicagu, da bi pozdravili Nobelovega nagrajenca za mir leta 1952. Ko je stopil iz vlaka, so kamere začele snemati in predstavniki oblasti so mu podajali roke in govorili, kako velika čast je za njih, da ga lahko pozdravijo. Prijazno se jim je zahvalil. Nato je pogledal čez njihove glave in jih prosil, če mu za trenutek oprostijo. **Stopil je skozi množico in se približal starejši črnki, ki se je mučila s prenašanjem težkega kovčka. Vzel ji ga je in ga prenesel do avtobusa. Ženi je še pomagal vstopiti, ji zaželel srečno vožnjo in se poslovil. Medtem je množica čakala. Obrnil se je k ljudem in rekel: »Oprostite, ker ste morali tako dolgo čakati.«** To je bil Albert Schweitzer, znani zdravnik in misijonar, ki je svoje življenje preživel tako, da je pomagal ubogim v Afriki. Eden od članov odbora za sprejem je nekemu časnikarju takole komentiral dogodek: »Takrat sem prvič videl hodečo pridigo.«

Nevarno in neučinkovito je govoriti o ljubezni, zlasti če o njej samo govorimo. Kristjani bomo za ljudi privlačni samo takrat, ko bomo živeli Kristusovo ljubezen, ko bomo hodeče pridige Kristusove ljubezni. Zato prosimo Gospoda, da bi zmogli ljubiti, kakor ljubi on, sprejemati, kakor sprejema on, in se darovati, kakor se daruje on.

Božo Rustja,

Drobne zgodbe z biserom

**Kdor misli, da je kristjan,
ker hodi v cerkev,
se moti.**

**Človek tudi
ne postane avto,
če gre v garažo.**

Albert Schweitzer

“Nikoli ne pusti spominom,
da so veličastnejši
od tvojih sanj in prihodnosti.”
(Doug Ivester)

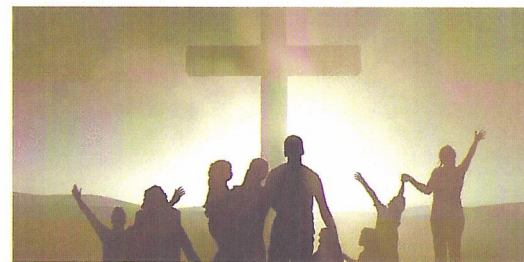
“Če se začneš v življenju zavedati,
da imaš vsega ravno dovolj,
postaneš resnično bogat.”
(zenovski rek)

Močno zakurjena peč

Papež kaže pot Cerkve v prihodnosti

Apostolska spodbuda Radost ljubezni (Amoris laetitia) papeža Frančiška je Visoka pesem za svetost zakona in trdnost družine. Papež jo je napisal kot usmiljeni oče in nežna mati. Z novim dokumentom želi nakazati pot, ki jo mora Cerkev hoditi v prihodnjih letih. Veliko besed papež nameni zakonski ljubezni. Mož in žena sta poklicana, da porajata novo življenje. Družine z več otroki so bogastvo Cerkve. Otroka se je treba vedno veseliti, ker je »otrok« in »božja podoba« in ne samo zato, ker je »lep« in ker bo uresničeval želje svojih staršev. Družina je velika dobrina. Vsi jo moramo ščititi in varovati. Odločni »ne«, pravi papež, je potrebno reči vsem grožnjam (fizično in spolno nasilje, evtanazija, samomor, zloraba otrok itd.), ki uničujejo družino. Starši morajo imeti pogum, da so »drugačni« in da ne pozabijo, da otrok potrebuje mamo in očeta in da so za vsako družino zdravlilni »vsakdanji običaji«, kot so jutranji poljub otroka, večerni blagoslov, dobrodošlica, ko nekdo pride domov, skupni sprehodi in praznovanje praznikov. To sestavlja srečno družino in pomeni pametno vzgojo, pravi papež. Tisti, ki otroka vzgaja, naj ne bo »televizijski zaslon

in mobilni telefon«, ampak radostna ljubezen očeta in mame.

Z apostolsko spodbudo papež Frančišek odkrito nagovori tudi razvezane in znova poročene vernike. Podobno kot v spodbudi Veselje evangelija (Evangelii gaudium) znova predstavi Cerkev kot Očetovo hišo z »odprtimi vrati«. Papež ne govori več o »normalnih« in »ranjenih« ali »iregularnih« družinah. Z radostjo ljubezni prekine govorico zadnjih let. Papeževa spodbuda nagovarja vse družine hkrati. Radost ljubezni je preroška govorica Cerkve prihodnosti, Cerkve usmiljenja. Razvezani, ki so se vnovič poročili, niso več »razširjeno zlo, ki vedno bolj zajema katoliške kroge« (Apostolsko pismo o družini, CD 16, 84), ampak naši ljubljeni bratje in sestre, ki hrepenijo po božji ljubezni. Komentarji zadnje papeževe spodbude ne skrivajo presenečenja. Eni so pričakovali ostro obsodbo »iregularnih« zakonov, drugi pa jasne napotke, kako ravnati v primeru, ko vnovič poročeni prosijo za zakramente. Papeževa spodbuda ne ponuja nobene splošne rešitve. S tem je na neki način razočaral vse, v resnici pa je vsej Cerkvi dal lekcijo, kako je potrebno danes brati znamenja časov. Drzne so papeževe besede v osmem poglavju, da ne moremo reči, da so vsi, ki so se znova poročili, v smrtnem grehu. Njegov ključ za reševanje težkih družinskih vprašanj so tri besede, ki so zapisane tudi v

sklepnem dokumentu redne škofovske sinode o družini (2015): spremljati, razločevati in vključevati. Papež v dokumentu niti enkrat ne omenja obhajila za razvezane. Kljub temu pa dokument »diši po evharističnem kruhu«. Kakor da stojimo pred sveže zakurjeno krušno pečjo. Čeprav papež ne reče »da« obhajilu za razvezane in vnovič poročene, vsi slutimo, kako na stežaj odpira vrata krušne peči, in čeprav kruha ne vidimo, ga vonjamo. Dokument nas močno spominja na žarečo peč v času preroka Danijela, ko so se on in njegovi tovariši veselo sprehajali po razbeljeni peči in slavili Boga (Dan 3,20). Tisti, ki lahko danes slavijo Boga, so številni naši bratje in sestre, ki jim svojega zakona še ni uspelo zlikati in urediti tako, da bi bil všeč Bogu in ljudem. Papež nikogar ne obsoja, ampak vsem družinam usmiljeno teče naproti in kliče vso

Cerkev, naj vse obleče in obuže kot oče izgubljenega sina. Škoda, da toliko naših vernikov (tudi duhovnikov) še vedno z zavistjo škripa z zobmi in razvezanim in znova poročenim ne privoščijo, da bi se tudi oni lahko hranili z božjim kruhom. Verjetno bo potrebno še dolgo hoditi ven in jih pogovarjati, kakor je delal oče s starejšim sinom,

ki se ni veselil vrnitve svojega izgubljenega brata.

Dokument bo vse kakor zahteval temeljito branje tudi od dušnih pastirjev. Za vse družine, ne glede na to, kakšna je njihova zveza, velja, da pastirji Cerkve z njimi hodijo pot spremljanja, razločevanja in vključevanja. Duhovniki, še posebej spovedniki, se bodo morali opasati kakor Peter in se vreči v morje razburkanega »družinskega življenja«. Odločitev ne smemo narediti na hitro, opozarja papež. Vsak primer je potrebno reševati posebej, in to z ljubeznijo in potrpljenjem. Gre za pastoralno postopnost in pomembnost razločevanja in počasnega vključevanja.

Tudi od škofov pričakujemo usmeritve. Papež naroča škofom, naj pomagajo spovednikom in duhovnim voditeljem, da bodo postali izkušeni oblikovalci vesti. Spovedniki potrebujejo pomoč, da bodo kos težki nalogi, ki jih čaka. V pogovoru bodo morali mnoge zakonce voditi k pošteni sodbi glede tega, kar še ovira njihovo polno udeležbo pri evharistiji. Na tej poti pa nihče ne sme spregledati tistih, ki so ob papeževi spodbudi ostali zadržani, skeptični in nejevoljni. Cerkev bo morala po škofih stopiti tudi k njim in jim pomagati, da ne bodo na silo zapirali komaj odprtih vrat.

Stanislav Slatinek

objavljeno v tedniku Družina

Pojdite in tako delajte. Tako živite!

Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj. Kako preprosto in jasno sporočilo! Radi se imejte! V liturgičnem besedilu, ki ga beremo v evangeliju, manjka pomenljiv stavek, ko Jezus svojim prijateljem reče: »Otročiči moji, le malo časa bom še z vami« (Jn 13, 33). Bolj kot prijateljski nagovor je to nagovor materinskega Božjega srca, izraz nežnosti in materinske topline. V srcu Boga Očeta in v Jezusovem Božjem srcu je zlahtnost očetovske in materinske ljubezni. Je toplina doma, domačega ognjišča, so razprte očetovske in materinske roke. Te roke, ki sprejemajo, so vabilo in navdih. Rad jih imenujem kar roke Svetega Duha. Nova zapoved, kot jo Jezus imenuje, da se ljubimo med seboj, da se imamo radi, pomeni, da se predamo temu očetovsko-materinskemu objemu, da začutimo toplino doma, vonj po sveže pečenem kruhu dobrote, razumevanja in bratsko-sestrinski ljubezni.

Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.

Jezus odhaja, v svoji oporoki pa učencem zagotavlja novo obliko

navzočnosti. Krščanska skupnost ima samo eno osebno izkaznico, to je, izkaznico ljubezni. Ljubezen je zakrament Jezusove navzočnosti v svetu. Ljubite se, kakor sem vas jaz ljubil, priporoča Jezus. Janez v svojem evangeliju nima poročila o ustanovitvi evharistije. Poroča pa o Jezusovem umivanju nog učencem, kar je zelo konkreten in zelo močno znamenje ljubezni, ki je služenje. Kot da bi hotel nadgraditi evangeliste Mateja, Marka in Luka, ki poročajo o ustanovitvi evharistije v dvorani zadnje večerje. Če sklenemo lok, dobimo pomembno sporočilo. Če kristjani, ki se zbirajo pri evharistični daritvi, svoje maše ne oplemenitijo z zapovedjo bratsko-sestrinske ljubezni, v njih ni Jezusovega duha. »Ite, missa est«, se v latinščini konča evharistična daritev. **To pa pomeni: Pojdite, zdaj ste poslani! Poslani ste kot apostoli. Poslani v svet, v vaše domove in družine, na vaša delovna mesta, v tovarne, šole in univerze, na športna igrišča, na ulice. Poslani ste, da pričujete, da je Bog ljubezen, Oče usmiljena, ljubezni in odpuščanja.**

SVETNIK TEDNA

Bernardka Lurška

Bernardka se je rodila leta 1844 v Lurdu kot najstarejša izmed šestih otrok mlinarja brez stalnega zaslužka. Družina je živela v veliki revščini.

Bernardka je bila bolehnata in je večkrat živela pri tujih ljudeh. Ko ji je bilo štirinajst let, je imela v votlini massabielske pečine v času od 11. februarja do 16. julija 1858 osemnajst prikazovanj. Marija se ji je prvič prikazala, ko je nekega mrzlega februarjskega dne s sestro Tončko in sosedovo Ivanka nabirala suhljad. Potem se ji je še večkrat prikazala in v teh zamaknjenjih je neznana »gospa« govorela Bernardki: »Obljubim ti, da te bom naredila srečno ne na tem svetu, temveč na onem«, in spet: »Moli za grešnike!« - »Pokora, pokora, pokora!« »Pojdi k studencu, pij in umij se!« Ker ni vedela, kje je ta studenec, ji je Marija pokazala, naj gre v votlini na levo stran. Tam je začela grebsti zemljo in voda je pritekla. Šele 25. marca, na praznik Gospodovega oznanjenja, ji je neznana gospa povedala: »Jaz sem Brezmadežno spočetje.« Umrla je 16. aprila leta 1879.

Njeno truplo je ostalo nestrohnjeno. Leta 1925 je bila razglašena za blaženo, leta 1933 za svetnico.

OZNANILA

1. V preteklem mesecu smo urejali bife: pospravljanje, beljenje, zavese, montaža zvočne izolacije za zmanjšanje odmeva v prostoru. Iskrena hvala vsem, ki ste sodelovali pri tem projektu.

2. Iskrena hvala vsem, ki ste pomagali pri pripravi in izvedbi Flohmarkta. Obisk je bil zelo lep. Hvala vsem, ki ste kaj darovali v pripravi Flohmarkta.

3. V četrtek, 26. maja 2016, bomo imeli izlet skupnosti. Šli bomo "iz Dunaja na Dunaj". Obiskali bomo cerkve, molilnice in prostore različnih cerkva in verskih skupnosti: evangeličanska cerkev, pravoslavna cerkev, muslimanska mošeja, judovska shodnica in katoliška cerkev. Ideja je: iti nekam, kjer ne bo predaleč, ne predrago, kjer ni dosti hoje, kjer še nismo bili. Lepo vabljeni - prosim za prijavo. Ob prijavi: 20EUR.

4. Postavljeno je bilo vprašanje, zakaj na oglasni deski ni obvestila o mašah. Na obeh deskah že sedem mesecev piše, da je sveta maša ob nedeljah in praznikih ob 8.00 in 9.30 uri.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 24. april 2016

5. velikonočna nedelja
za zdravje

NEDELJA, 1. maj 2016

6. velikonočna nedelja
za zdravje

Srečal sem starca.

"Imate čas?" ga pobaram. "Rad bi Vas nekaj vprašal." Nasmehne se. "Časa imam dovolj. Kaj pa te zanima?" "Dolgo ste že na svetu. S čem so Vas ljudje v tem času presenečali?" Starec odvrne:
- **Naveličajo se otroštva in si želijo odrasti, nato pa zopet želijo postati otroci.**
- Izgubijo zdravje zaradi čim večjega zaslužka, nato pa ta denar zapravijo, da bi si povrnili zdravje.
- **Razmišljajo o preteklosti in prihodnosti, pozabijo na sedanost.**
- Živijo, kot da ne bodo umrli in umrejo, kot da niso nikdar živeli..."

Starec me je prijel za roko in nekaj časa sva uživala v tišini.

Vprašal sem:

"Kot oče - kateri so življenjski nasveti, za katere bi želeli, da se jih držijo?"

Starec je odgovoril z nasmehom:

- Da se naučijo, da nikogar ne morejo prisiliti, da jih ljubi. Kar lahko naredijo, je, da pustijo, da so ljubljene od drugih.
- Da se naučijo, da v življenju ni najpomembnejše, kaj imajo, temveč koga imajo.
- Da se naučijo, da se ni dobro primerjati z drugimi.
- Da se naučijo, da ni bogat tisti, ki ima veliko, temveč tisti, ki najmanj potrebuje.
- Da se naučijo, da potrebuješ nekaj sekund, da prizadeneš ljubljeno osebo, in da traja desetletja ali pa večnost, da te rane zaceliš.
- Da se naučijo odpuščati.
- Da se naučijo, da dva človeka lahko gledata na isto stvar zelo različno.
- Da se naučijo, da včasih ni dovolj, da jim je oproščeno, oprostiti morajo tudi sami sebi."

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33 (Matija)**

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

STE SE DANES ŽE NASMEJALI?

Dve blondinki se pogovarjata. Pa prva reče: "Kaj je dlje? Luna ali London?" Druga pa reče: "A si hecna? A ti od tukaj vidiš London?"